ÎMÂN ESASLARI

﴿ أصول الإيمان ﴾

[Türkçe – Turkish – تركي]

Râşid b. Hüseyin el-Abdulkerim

Terceme : Muhammed Şahin

Tetkik : Ali Rıza Şahin

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿ أصول الإيمان ﴾

« باللغة التركية »

راشد بن حسين العبد الكريم

ترجمة: محمد مسلم شاهين

مراجعة: علي رضا شاهين

١٤٣٢ - ٢٠١١

IslamHouse.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

Allah Teâlâ buyurdu ki:

﴿ لَّيْسَ ٱلْبِرَّ أَن تُوَلُّوا۟ وُجُوهَكُمْ قِبَلَ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ ٱلْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلْكِتَٰبِ وَٱلنَّبِيِّۦنَ وَءَاتَى ٱلْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ ذَوِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينَ وَٱبْنَ ٱلسَّبِيلِ وَٱلسَّآئِلِينَ وَفِى ٱلرِّقَابِ وَأَقَامَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَى ٱلزَّكَوٰةَ وَٱلْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَٰهَدُوا۟ ۖ وَٱلصَّٰبِرِينَ فِى ٱلْبَأْسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ وَحِينَ ٱلْبَأْسِ ۗ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ صَدَقُوا۟ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ ﴾ [سورة البقرة الآية: ١٧٧]

"(Allah katında, namazda iken Allah'ın emri olmadan) **doğu veya batıya yönelmeniz iyilik değildir. Asıl iyilik, o kimsenin yapmış olduğu iyiliktir ki, Allah'a,âhiret gününe, meleklere, kitaplara ve peygamberlere îmân eder,** (kendisinin çok ihtiyacı olmasına rağmen) **yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere ve** (kölelikten kurtulmak isteyen) **kölelere sevdiği maldan harcar, namazı dosdoğru kılar ve zekâtı** (hak edene) **verir. Söz verdiğinde sözünde durur, yoksulluk, hastalık ve savaş zamanlarında sabreder. İşte onlar** (bu sıfatlarla sıfatlananlar, îmânlarında sâdık olan), **muttakîlerdir** (Allah'tan gereği gibi korkup O'na karşı gelmekten sakınanlardır)."[1]

عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعَرِ لاَ يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ وَلاَ يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخِذَيْهِ وَقَالَ:يَا مُحَمَّدُ!أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَتُقِيمَ الصَّلاَةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنِ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلاً. قَالَ: صَدَقْتَ.

---

[1] Bakara Sûresi: 177

قَالَ: فَعَجِبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ الْإِيمَانِ؟ قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ. قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ الْإِحْسَانِ؟ قَالَ: أَنْ تَعْبُدَ اللهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ السَّاعَةِ؟ قَالَ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنْ السَّائِلِ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَتِهَا؟ قَالَ: أَنْ تَلِدَ الْأَمَةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحُفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ. قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثْتُ مَلِيًّا، ثُمَّ قَالَ لِي: يَا عُمَرُ! أَتَدْرِي مَنْ السَّائِلُ؟ قُلْتُ: اللهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ! قَالَ: فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ.)) [رواه مسلم]

Ömer b. Hattab'dan -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, o şöyle demiştir:

"Bizler, birgün Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanında otururken bembeyaz bir elbise giymiş, simsiyah saçlı, üzerinde yolculuk izi bulunmayan ve içimizden de hiç kimsenin tanımadığı bir adam ansızın yanımıza çıkageldi. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in önünde oturup dizlerini, O'nun -sallallahu aleyhi ve sellem-'in dizlerine dayadı, ellerini de kendi[1] uyluklarının üzerine koydu ve:

- Ey Muhammed! Bana İslâm'dan haber ver? dedi.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

- İslâm; Allah'tan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilahın olmadığına ve Muhammed -sallalahu aleyhi ve sellem-'in Allah'ın elçisi olduğuna şâhitlik etmen, namaz kılman, zekât vermen, Ramazan orucunu tutman ve yoluna güç yetirdiğin takdirde Beytullah'ı haccetmendir, buyurdu.

O:

- Doğru söyledin, dedi.

Bunun üzerine bizler, soru soranın, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e hem soru sormasına, hem de ona doğru söyledin, demesine şaşırdık.

(Sonra devamla):

---

[1] Nevevî, Sahîh-i Müslim'in şerhinde, Sindî de Nesâî'nin şerhinde "kendi uyluklarının üzerine koydu" şeklinde açıklamışlar, fakat "Avnu'l-Ma'bûd"'da "Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in uyluklarının üzerine koydu" şeklinde açıklanmıştır.

- Bana îmândan haber ver? dedi.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

-Îmân;Allah'a,meleklerine,kitaplarına,elçilerine (peygamberlerine), âhiret gününe ve kaderin hayrına ve şerrine îmân etmendir, buyurdu.

O yine:

- Doğru söyledin,dedi.

(Sonra devamla):

- Bana ihsandan haber ver? dedi.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

- İhsan; Allah'a, O'nu görüyormuşçasına ibâdet etmendir. Şayet sen O'nu görmüyorsan bile, O seni görmektedir, buyurdu.

(Sonra devamla):

- Bana, kıyâmetin ne zaman kopacağından haber ver? dedi.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

- Kıyâmet hakkında kendisine soru sorulan kimse, soran kimseden daha bilgili değildir, buyurdu.

Bunun üzerine o:

- O halde bana kıyâmetin alametlerinden haber ver? dedi.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

- Câriyenin efendisini doğurması[1], yalınayak, baldırı çıplak koyun çobanlarının bina yükseltmekte birbirleriyle yarışmaları ve bunlarla iftihar etmeleridir, buyurdu.

(Ömer b. Hattab) dedi ki:

- Sonra adam oradan hızla ayrıldı.Bunun üzerine ben uzun bir süre öyle bekledim. Sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bana:

- Ey Ömer! Soru soranın kim olduğunu biliyor musun? diye sordu. Bunun üzerine ben:

- Allah ve Rasûlü daha iyi bilirler, dedim.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

---

[1] İmam Hattâbî, "Câriyenin efendisini doğurması"nın anlamı hakkında şöyle demiştir: "İslâm'ın yeryüzünde yayılmasıyla savaşlarda çokça kadın köleler ele geçirilmesinin ardından müslümanların onları câriyeler edinecekler ve onlardan doğacak kız çocukları annelerine efendiler olacaklardır."

"Câriyenin efendisini doğurması" şöyle de açıklanmıştır: "Kız çocuğunun, annesine çokça itaatsizlik etmesi sonucu, kadın efendinin câriyesine hükmettiği gibi, kız çocuğu da annesine hükmedecektir."

- **Şüphesiz ki O, size dîninizi öğretmek üzere gelen Cebrâil'dir, buyurdu."[1]**

KONUNUN KISA AÇIKLAMASI:

Îmânın birtakım esasları vardır ki bu esaslar olmadan îmân ayakta duramaz. Nitekim Cebrâil -aleyhisselâm- bu esasları ümmete öğretmek, ümmetin de önemli oluşundan dolayı onları ezberlemesi için bu esasları Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e sormuştur.Bunlar,yukarıda zikredilen büyük hadisteki altı esastır.

KONUDA ÇIKARILAN SONUÇLAR:

1. Îmânın altı rüknü (esası) vardır ki bu rükünler olmadan îmân ayakta duramaz.

2. Bu rükünler (esaslar) şunlardır:

- Allah'a îmân.

- Meleklerine îmân.

- Kitaplarına îmân.

- Elçilerine îmân.

- Âhiret gününe îmân.

- Kadere îmân.

3. Her kim, bu esaslardan birisini inkâr ederse, kâfir olur.

[1] Müslim; hadis no: 8.